

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/50/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717010445
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2018:8717010445.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Mária Petrušková, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. januára 2018 v trestnej veci obž. M. Č. takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

M. Č. U. G. C. Q. - nar. XX.XX.XXXX Z. O. - A. A., U.
O., E. K. O., F. Š. Č.. XXXX/XX,
U. O.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o

- z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona,

p r e t o ž e

- si ako otec neplní vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom dcére K., nar. XX.XX.XXXX a synovi A., nar. XX.XX.XXXX, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine ako aj z rozsudku Okresného súdu Plzeň - mesto, sp. zn. 40 Nc 61/2008 zo dňa 26.11.2008, právoplatného dňa 11.12.2008, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry K. sumou 1.000,- Kč mesačne počnúc dňom 01.10.2008, vždy do každého 15-tého dňa v mesiaci vopred do rúk matky M. C., ako aj z rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 15P/77/2011-11 zo dňa 12.04.2011, právoplatného dňa 11.05.2011, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu syna A. sumou 70,- € mesačne počnúc dňom 01.04.2011, vždy do 15-tého dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky M. C., túto svoju vyživovaciu povinnosť si úmyselne neplní v Poprade, okres Poprad a na iných miestach v období od 01.10.2008 až doposiaľ na dcéru K. a v období od 01.04.2011 až doposiaľ na syna A., s výnimkou období, kedy bol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade ako uchádzač o zamestnanie, a to v dobe od 30.03.2010 do 12.06.2011, od 04.06.2012 do 04.11.2013, od 13.05.2014 do 16.09.2014 a od 24.06.2015 do 24.08.2015, pričom poberal dávky pomoci v hmotnej núdzi v dobe od 01.05.2010 do 31.10.2011 vo výške 62,50,- € mesačne, v dobe od 01.06.2012 do 30.11.2013 vo výške 62,50,- € mesačne a v dobe od 01.07.2014 do 30.09.2014 vo výške od 53,50,- € do 61,50,- € mesačne, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom pre matku detí M. C. vo výške 74.000,- Kč na dcéru K. a 3 920,- € na syna A.,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Za to mu
u k l a d á

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona a § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 /jedného/ roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u
j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Poprade podal na obžalovaného M. Č. obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že si ako otec neplní vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom dcére K., nar. XX.XX.XXXX a synovi A., nar. XX.XX.XXXX, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine ako aj z rozsudku Okresného súdu Plzeň - mesto, sp. zn. 40 Nc 61/2008 zo dňa 26.11.2008, právoplatného dňa 11.12.2008, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry K. sumou 1.000,- Kč mesačne počnúc dňom 01.10.2008, vždy do každého 15-tého dňa v mesiaci vopred do rúk matky M. C., ako aj z rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 15P/77/2011-11 zo dňa 12.04.2011, právoplatného dňa 11.05.2011, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu syna A. sumou 70,- € mesačne počnúc dňom 01.04.2011, vždy do 15-tého dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky M. C., túto svoju vyživovaciu povinnosť si úmyselne neplní v Poprade, okres Poprad a na iných miestach v období od 01.10.2008 až doposiaľ na dcéru K. a v období od 01.04.2011 až doposiaľ na syna A., s výnimkou období, kedy bol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade ako uchádzač o zamestnanie, a to v dobe od 30.03.2010 do 12.06.2011, od 04.06.2012 do 04.11.2013, od 13.05.2014 do 16.09.2014 a od 24.06.2015 do 24.08.2015, pričom poberal dávky pomoci v hmotnej núdzi v dobe od 01.05.2010 do 31.10.2011 vo výške 62,50,- € mesačne, v dobe od 01.06.2012 do 30.11.2013 vo výške 62,50,- € mesačne a v dobe od 01.07.2014 do 30.09.2014 vo výške od 53,50,- € do 61,50,- € mesačne, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom pre matku detí M. C. vo výške 66.000,- Kč (2.508,--€) na dcéru K. a 3.360,- € na syna A. (spolu 5.868,--€).

Súd predmetnú obžalobu prijal a na hlavnom pojednávaní vykonanom v zmysle § 252 ods. 2 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného M. Č. vykonal dôkazy prečítaním výpovede obžalovaného, svedkyne M. C. a listinných dôkazov a zistil nasledovné.

Obžalovaný M. Č. sa v prípravnom konaní dňa 19.04.2016 a dňa 12.04.2017 ku skutku priznal a uviedol, že si je vedomý nezaplatenia dlžného výživného za roky 2015 a 2016, pričom zároveň prejavil i snahu predmetný dlh matke detí zaplatiť, s poukazom na to, že M. C. - matke detí i v minulosti časť dlžného výživného zaplatil tak, že jej na účet zaslal určitú časť dlhu výživného. Dňa 19.12.2017 pri rozhodovaní o zrealizovanom príkaze na zatknutie Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T 50/2017 vydaného v predmetnej trestnej veci z dôvodov existencie väzby u obžalovaného M. Č. podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku menovaný uviedol, že dlh na výživnom uvedený v obžalobnom návrhu zaplatí matke detí M. C. v zmysle účinnej lútosti podľa § 85 Trestného zákona najneskôr do termínu nariadeného hlavného pojednávania, resp. že konajúcemu súdu predloží doklad o zaplatení dlžného a bežného výživného matke detí.

Spáchanie žalovaného skutku obžalovaným M. Č. bolo okrem jeho priznania preukázané aj výpoveďou svedkyne M. C., ktorá v prípravnom konaní dňa 21.09.2016 potvrdila, že obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť v žalovanom období a až do súčasnosti neplnil a neplní, že na svoje deti K., G.. XX.XX.XXXX a A., G.. XX.XX.XXXX neplatí Okresným súdom Plzeň, sp. zn. 40Nc 61/2008 zo dňa 26.11.2008, právoplatného dňom 11.12.2008 a Okresným súdom Poprad, sp. zn. 15P 77/2011 zo dňa 12.04.2011, právoplatného dňom 11.05.2011 stanovenú vyživovaciu povinnosť, s deťmi sa nekontaktuje, po odsťahovaní do Českej republiky ich nenavštevuje, nekupuje žiadne darčeky či oblečenie a neprejavuje o ne žiadny záujem, maloleté deti však napriek týmto skutočnostiam však podľa nej núdzou netrpia, aj keď neplatenie vyživovacej povinnosti im spôsobuje problémy v rodinnom rozpočte, keďže ako matka - samoživiteľka hradí výdaje na domácnosť, bývanie, energie, školské potreby detí i každodenné veci z jej príjmu z čiastočného pracovného úväzku, pričom sú jej príslušným orgánom štátnej správy Českej republiky hradené aj určité výdaje spojené s bývaním a s úhradou ktorých jej finančne vypomáha i jej matka.

Výpoveď obžalovaného M. Č. a svedkyne M. C. zodpovedali aj listinným dôkazom v podobe rozsudku OS Plzeň, sp. zn. 40Nc 61/2008 zo dňa 26.11.2008, právoplatného dňom 11.12.2008, rozsudku OS Poprad, sp. zn. 15P 77/2011 zo dňa 12.04.2011, právoplatného dňom 11.05.2011, rodných listov detí K. Q. A., potvrdení o návšteve školy maloletých detí, potvrdenia o čiastočnom výživnom zaplatenom

obžalovaným M. Č., výsledkov právnej pomoci z Českej republiky, správ Sociálnej poisťovne Slovenskej republiky, Okresného sociálneho zabezpečenia Pardubice - Česká republika, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, Úradu práce Pardubice - Česká republika a správ, potvrdení o príjme i mzdových listov od príslušných zamestnávateľov obžalovaného M. Č. v žalovanom období - Universalruste, s.r.o. so sídlom Pod lesom č. 57, Vysoké Tatry, Stavia Botostav, s.r.o. Poprad, RCA Tech, s.r.o., VG-STAV, s.r.o. Poprad, Š. M. Poprad a M. Č. Poprad, u ktorých obžalovaný v žalovanom období pracoval ako zamestnanec - dohodár o pracovnej činnosti a u ktorých mal oficiálny nepravidelný mesačný príjem čistej mzdy od cca 10,--eur do cca 200,--eur, v čase keď nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade, z ktorého bol dňa 24.08.2015 pre nespoluprácu z evidencie vyradený na dobu 6 mesiacov.

Ďalšie listinné dôkazy - lustrácie v evidencii vozidiel v katastri nehnuteľností a živnostenskom registri svedčili preto, že obžalovaný nedisponuje žiadnym oficiálnym hnutelným či nehnuteľným majetkom, resp. že v žalovanom období obžalovaný nebol vedený v živnostenskom registri Slovenskej republiky ako živnostník a listinné dôkazy v podobe správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade svedčili pre obdobie, kedy bol na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade ako uchádzač o zamestnanie, a to v dobe od 30.03.2010 do 12.06.2011, od 04.06.2012 do 04.11.2013, od 13.05.2014 do 16.09.2014 a od 24.06.2015 do 24.08.2015 a kedy poberal dávky pomoci v hmotnej núdzi v dobe od 01.05.2010 do 31.10.2011 vo výške 62,50,- € mesačne, v dobe od 01.06.2012 do 30.11.2013 vo výške 62,50,- € mesačne a v dobe od 01.07.2014 do 30.09.2014 vo výške od 53,50,- € do 61,50,- € mesačne.

Takto vykonané dokazovanie po jeho vyhodnotení v zmysle zásad uvedených v Trestnom poriadku v § 2 ods. 10, § 12 a § 19 viedlo súd k záveru, že vyššie uvedenými dôkazmi bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, že postačuje na jeho rozhodnutie a že hodnotené dôkazy boli získané zákonným spôsobom a vyhodnotené podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a nezávisle od toho kto ich obstaral.

Konajúci súd súčasne dospel pri tom k záveru, že žalovaný skutok sa stal na tom skutkovom základe, ktorý uviedol vo výrokovvej časti tohto rozsudku až na dobu páchania skutku a výšku dlžného výživného, ktoré súd upravil oproti pôvodnému obžalobnému návrhu a k záveru, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný M. Č. tým, že si ako otec neplní vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom dcére K., G. XX.XX.XXXX a synovi A., G. XX.XX.XXXX, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine ako aj z rozsudku Okresného súdu Plzeň - mesto, sp. zn. 40 Nc 61/2008 zo dňa 26.11.2008, právoplatného dňa 11.12.2008, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry K. sumou 1.000,- Kč mesačne počnúc dňom 01.10.2008, vždy do každého 15-tého dňa v mesiaci vopred do rúk matky M. C., ako aj z rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 15P/77/2011-11 zo dňa 12.04.2011, právoplatného dňa 11.05.2011, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu syna Samuela sumou 70,- € mesačne počnúc dňom 01.04.2011, vždy do 15-tého dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky M. C., túto svoju vyživovaciu povinnosť si úmyselne neplní v Poprade, okres Poprad a na iných miestach v období od 01.10.2008 až doposiaľ na dcéru K. a v období od 01.04.2011 až doposiaľ na syna A., s výnimkou období, kedy bol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade ako uchádzač o zamestnanie, a to v dobe od 30.03.2010 do 12.06.2011, od 04.06.2012 do 04.11.2013, od 13.05.2014 do 16.09.2014 a od 24.06.2015 do 24.08.2015, pričom poberal dávky pomoci v hmotnej núdzi v dobe od 01.05.2010 do 31.10.2011 vo výške 62,50,- € mesačne, v dobe od 01.06.2012 do 30.11.2013 vo výške 62,50,- € mesačne a v dobe od 01.07.2014 do 30.09.2014 vo výške od 53,50,- € do 61,50,- € mesačne, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom pre matku detí M. C. vo výške 74.000,- Kč na dcéru K. a 3 920,- € na syna A..

Na základe vyššie uvedeného potom konajúci súd konštatoval, že obžalovaný M. Č. tým, že najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas spáchal z hľadiska právnej kvalifikácie trestný čin kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Obžalovaný si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť neplnil dlhodobo, čo bolo z hľadiska ustanovenia § 138 písm. b/ Trestného zákona konajúcim súdom kvalifikované ako dlhší čas t. j. čas presahujúci dobu 6 mesiacov.

Pri uznaní viny obžalovaného M. Č. súd vychádzal predovšetkým z výpovede samotného obžalovaného, výpovede svedkyne M. C. a z vyššie uvedených listinných dôkazov, pretože obe skupiny dôkazov jednoznačne svedčili pre to, že obžalovaný M. Č. si ako otec maloletých detí K. Q. A. neplnil vyživovaciu povinnosť, hoci tak v žalovanom období mal a mohol urobiť, keďže obžalovaný mal určitý finančný príjem

buď z riadneho zamestnania alebo z brigádnickej oficiálnej či neoficiálnej činnosti, obžalovaný sám vo svojej výpovedi priznáva, že v žalovanom období mal dostatočný príjem a to vo výške od 500 do 800,--eur s výnimkou období, kedy bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade a kedy poberal len dávky pomoci v hmotnej núdzi vo výške od 53,50,--eur do 62,50,--eur.

Konajúci súd nezistil žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by obžalovaného vyvíňovali z následkov trestno-právnej zodpovednosti za neplnenie vyživovacej povinnosti vo vzťahu k svojim maloletým deťom a skutočnosti, ktoré obžalovaný uvádzal ako skutočnosti, pre ktoré si nemohol plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť - nedostatok práce a finančných prostriedkov alebo skutočnosti, že si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom sčasti splnil tým, že matke detí zaslal finančné prostriedky na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX ho z tejto trestno-právnej zodpovednosti za žalovaný trestný čin žiadnym spôsobom nevyvíňujú, keďže matka detí M. C. poprela, aby jej obžalovaný takýmto spôsobom uhradil časť dlhu na výživnom a na druhej strane listinné dôkazy v podobe správ príslušného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, Sociálnej poisťovne, zamestnávateľov i príslušných orgánov Českej republiky potvrdzujú, že obžalovaný v žalovanom období mal dostatočný príjem finančných prostriedkov - z oficiálnych i z neoficiálnych zamestnaní, z ktorých si mal a mohol plniť predmetnú vyživovaciu povinnosť k rukám matky tak, ako mu to ukladá zákon o rodine i právoplatné rozhodnutia justičných orgánov Slovenskej a Českej republiky.

Obžalovaný M. Č. navyše žiadnym spôsobom nereagoval ani na výzvy orgánov činných v trestnom konaní a ani súdu, aby zaplatil dlžnú čiastku na výživnom, hoci sám a opakovane prehlasoval, že dlžné výživné matke detí zaplatí a tak nemohli byť v predmetnom konaní použité ustanovenia o účinnej lútosti podľa § 86 písm. a/ Trestného zákona.

Konajúci súd sa zároveň stotožnil s výškou mesačného výživného určeného opatrovanskými súdmi tak na maloletú K. ako aj na maloletého A., pretože tieto už pri stanovení výšky mesačného výživného na maloleté deti u obžalovaného ako otca detí zohľadnili osobné a majetkové pomery obžalovaného a k ich zmene nedošlo ani v čase vyhlásenia predmetného rozsudku.

Súd považuje za potrebné poukázať aj na ostatné skutočnosti, ktoré vyplynuli z výpovede svedkyne M. C. o tom, že obžalovaný okrem neplnenia si vyživovacej povinnosti žiadnym iným spôsobom sa o maloleté deti nezaujímal, nestaral, nekupoval im žiadne veci a darčeky, nekontaktoval ich a nenavštevoval.

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je pritom ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sa živiť samé, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, každý z rodičov je pritom povinný si plniť zákonnú vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery.

Vykonané dôkazy objektívne nepreukázali takú nepriaznivú finančnú situáciu obžalovaného, ktorá by viedla až k jeho sociálnej odkázanosti, s výnimkou obdobia kedy bol vedený na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade ako uchádzač o zamestnanie.

Obžalovaný si bol plne vedomý svojej vyživovacej povinnosti vo vzťahu k svojim dvom maloletým deťom a bol povinný využiť všetky svoje schopnosti a možnosti na to, aby si ich aj reálne plnil.

Vykonané dôkazy zároveň preukázali aj to, že maloleté deti v žalovanom období núdzou netrpeli napriek tomu, že obžalovaný si túto vyživovaciu povinnosť voči nim neplnil riadne a včas, resp. neplnil vôbec.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného M. Č. vyhodnotil ako konanie spáchané v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejme z následku jeho konania tento záujem aj porušil, keďže mal plnú vedomosť o svojej vyživovacej povinnosti a bol tak povinný ju aj reálne plniť.

Obžalovaný M. Č. bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný, naposledy na základe trestného rozkazu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 0T 187/2017 zo dňa 27.12.2017, právoplatného dňom 27.12.2017 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, za ktoré mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, s výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 5 rokov a 8 mesiacov. Obžalovaný má v registri priestupkov dva záznamy a z miesta trvalého bydliska je hodnotený len všeobecne.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vzal súd do úvahy všetky všeobecné i individuálne zásady platné pre ukladanie trestov, prihliadol na to, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom zabránením mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoril podmienky na jeho výchovu k riadnemu životu a aby iných odradil od páchania trestných činov, zistiť pritom poľahčujúcu okolnosť

v podobe § 36 písm. l/ Trestného zákona, keďže sa ku skutku priznal a priťažujúcu okolnosť v § 37 písm. m/ Trestného zákona, keďže pred spáchaním skutku bol už odsúdený a tak dospel k záveru, že u obžalovaného M. Č. sa účel trestu dosiahne výhradne uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 1 roka a jeho výkonom v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia preto, že pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody a preto, že vzhľadom na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona bolo uloženie iného druhu trestu odňatia slobody vylúčené zo zákonných dôvodov.

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.